

STUTTLEIKASENTUR

– Eftirgjørði bygningurin kemur ikki at síggja út sum myndin visir. Her eru nógvir møguleikar og skal hann sjálvandi verða nógv snøggari, sigur Birgar Johannesen

UNGDÓMURIN BURTUR

– Eg hvakk við, tá eg sá Birgir Kruse greiða frá um aldurspyramidurnar í nýggja Atlasinum. Hatta visir jú, sum hann eisini segði, at ungdómurin er burtur. Eg gjørdist so skakkur av hasum, at eg fekk ikki sovið, sigur Birgar Johannesen

Ungdómurin skal hava hægstu raðfesting

– Eg hvakk við, tá eg sá aldurspyramidurnar í nýggja Atlasinum. Her er heilt galið, samfelagið bløðir út og ungdómurin rýmir. Her má gerast nakað nú, heldur Birgar Johannesen í Havn, sum rópar varsko og hevur eina ætlan

Eiríkur Lindenskov

– Vit eiga at gera nakað nú, og býráðið má og skal raðfesta tað fram um alt annað!

So bersøgin er havnarmaðurin og eldsálin Birgar Johannesen um støðuna hjá teimum ungu í hovuðstaðnum.

– Ungdómurin bløðir og býurin bløðir, tí tey ungu tíma ikki at vera her. Tannáringarnir mangla so at siga alt.

– Eg hvakk við, tá eg sá Birgir Kruse greiða frá um aldurspyramidurnar í nýggja Atlasinum. Hatta visir jú, sum hann eisini segði, at ungdómurin er burtur. Eg gjørdist so skakkur av hasum, at eg fekk ikki sovið, sigur Birgar Johannesen.

Mikukvøldið í síðstu viku skipaði Tórshavnar kommuna fyri einum borgarafundi í Skúlanum við Løgmannabreyt. Birgar Johannesen var á fundinum – sum hann ikki er serliga fegin um.

– Har var lætt og elegant lopið um tannáringarnar. Eg veit væl, at tú kanst siga, at tey hava Margarin-fabrikk og Djónastovu og so allar ítróttarmøguleikarnar í Gundadali. Men tað er langt frá nóg mikið, heldur Birgar Johannesen, sum sjálvur hevur gjørt eitt uppskot um at byggja Kommunuskúlan um til eitt stuttleikasentur við nógvum tilboðum til tey ungu. Hann hevur latið gjørt eina skitsu, sum visir, hvussu stórir ein bygningur kann vera í fimm hæddum, sum tó ikki fyllir meira, enn bygningurin, sum stendur har í dag.

– Hetta er bara eitt hugskot. Um onkur hevur eitt betri hugskot, so er tað fint. Eg haldi bara, at vit skulu raðfesta ungdómin allarfræmst, og tað skal gerast nú, sigur Birgar Johannesen.

– Kaikantar, ringvegir, ellisheim, kloakir og annað kann saktans bíða eitt ár, heldur hann.

– Vit mugu skapa ungdóminum umstøður, so hann trívist. Tað kann ikki vera meiningin, at SMS skal vera staðið hjá ungdóminum, heldur hann.

– Tí skal raðfesting nummar eitt vera ungdómurin. Vit skulu gera tað, sum skal til, so ungdómurin hevur nakað at fara til. Vit hugskotini, vit skulu bara seta okkum niður og finna út av, hvat skal gerast – og so fáa gjørt, heldur Birgar Johannesen.

Hann visir á, at allir býir á okkara stødd í hinum norðurlondunum hava slík sentur at fara til.

– Eg hoyri, hvussu tey ungu tosa. Eg geri mær ómak at lurta eftir teimum, bæði mínum egnu abbaðrum og øðrum ungdómi. Tað ber ikki til, at vit í 2014 ikki hava nakað at bjóða teimum ungu.

Og so vendir Birgar Johannesen aftur til pyramiduna, sum Birgir Kruse visti á í nýggja Atlasinum.

– Eg fór heilt niður við flagginum, tá eg sá hatta. Men eingin ger nakað við tað. Vit mugu spyrja tey ungu, um tey eru nøgd, ella ikki. Hetta má takast upp nú, og vit mugu seta spakan í beinanvegin. Vit mugu bara droppa allar aðrar útreiðslur í eitt figgarár, heldur Birgar Johannesen.

Men pengar eru ikki til endamálið, og hóast hann hevur luftað ætlanina fyri borgarstjóra og býráðslimum, so er eingin áhuga. Hinvegin er býráðið samt um at nýta 350 milliónir til at fylla upp havnarlagið uttan fyri Skansan.

– Hatta dugi eg slett ikki at síggja nakað skil í. Havnarlagið er skralttómt hvønn einasta dag. Tað

síggja vit. Skipini liggja har eina løtu, so eru tey burtur aftur. Eg dugi slett ikki at síggja logikkin í hasum – og tað vil eg heldur ikki gera meg klókan uppá.

– Eg haldi bara, at vit skulu bjarga ungdóminum og harvið bjarga samfelagnum og býnum. Vit hava eina risaavbjóðing fyri framman, heldur Birgar Johannesen.

– Alt gott um, at Reinsarið nú er gjørt til spælistað. Slíkt hjálpir sjálvandi, men eitt slíkt hús hevur sínar avmarkingar, og tað er avmarkað til tónleikatiltøk, visir Birgar Johannesen á.

Hann heldur at um arkitektar og fólk við skili fyri býarskipan seta seg saman, so finna tey skjótt eina skilagóða loysn.

– Vit kunnu bara fara uttanlands at hyggja. Allir býir á okkara stødd hava eina rúgvu av tilboðum til tey ungu.

Birgar Johannesen hevði ynskt sær, at tey ungu, sum fóru uttanlands, fóru við tí í huga, at tey skulu flyta aftur til Havnar, tí her er nógv at koma heimaftur til. Men soleiðis er tað tíverri ikki, sigur hann.

– Hvussu nógvir handlar eru í Havn, sum til dømis selja brúkt klæði, spyr Birgar Johannesen.

– Eg kann telja fleiri – einar fimm, seks, sigur hann. – Har eru fimm í miðbýnum og ein uppi á Sandvíkarhalla.

– Tað stutta av tí langa er, at vit raðfesta ungdómin alt ov lágt. Hann skal hava hægstu raðfesting, hægri enn kaikantar, ringvegir, ellisheim og kloakir, sigur Birgar Johannesen, sum heldur, at Tórshavnar kommuna skal taka seg saman og gera nakað nú!